

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. Mgr. Michalem Mazlem, advokátem se sídlem Belgická 276/20, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2018, sp. zn. OÚPSŘ 194/2018-333-rozh., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 8. 2020, č. j. 30 A 4/2019 – 66, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč, a to ve lhůtě **15 (patnácti) dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 12. 2018, sp. zn. OÚPSŘ 194/2018-333-rozh. (dále jen „napadené rozhodnutí“) mimo jiné potvrdil výrok I. rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 16. 7. 2018, č. j. SU/18/3701/HOI (dále jen „prvostupňové správní rozhodnutí“), jímž dle § 24 odst. 3 písm. a) zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění pozdějších předpisů, zřídil na pozemku žalobce parc. č. X v katastrálním území X (dále jen „pozemek“) věcné břemeno jeho užívání za účelem strpění umístění stavby distribuční soustavy a jejího provozování (umístění dvou stožárů na předmětném pozemku, jeho přetnutí vodiči vedení a provozování tohoto vedení), a to na dobu neurčitou a ve prospěch společnosti ČEZ Distribuce, a.s., IČO 2479035, Teplická č. p. 874/8, Děčín - Podmokly (dále jen „vyvlastnitel“); další výroky prvostupňového správního rozhodnutí již nespádají do pravomoci soudů ve správním soudnictví.

[2] Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce podáním žaloby u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“). Ten usnesením ze dne 5. 2. 2020, č. j. 30 A 4/2019 – 56, vyloučil část žaloby týkající se výroku o náhradě za vyvlastnění k samostatnému řízení a v rozsahu vyvlastňovacího výroku ji zamítl rozsudkem ze dne 26. 8. 2020, č. j. 30 A 4/2019 – 66 (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Rozsudek krajského soudu následně žalobce (dále jako „stěžovatel“) napadl kasační stížností, v níž zároveň navrhl přiznat jí odkladný účinek. Uvedl, že se obává toto, že vyvlastnitel realizuje stavbu dříve, než ve věci meritorně rozhodne Nejvyšší správní soud. Tím by mu údajně vznikla závažná a nenapravitelná újma a bylo by zasaženo do jeho ústavně zaručeného práva vlastnit majetek, práva na svobodnou volbu povolání a podnikání; realizací předmětné stavby by totiž byla zmařena jeho snaha o prosazení ochrany svých práv.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že návrh na přiznání odkladného účinku nespĺňuje podmínku stanovenou v § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel dle něj uvádí pouze obecná a ničím nepodložená tvrzení o zásahu do svých ústavně zaručených práv, avšak žádný konkrétní zásah ve skutečnosti netvrdí, natož aby ho prokázal. Šance na úspěch kasační stížnosti je navíc malá, protože v ní pouze opakuje námitky, které vznášel již v průběhu vyvlastňovacího řízení a v řízení před krajským soudem.

[5] Podle § 107 s. ř. s. „*kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně*“.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „*soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám; vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozhodnutím žalovaného obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (srov. usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, tedy má povinnost tvrzení a povinnost důkazní; je na něm, aby konkretizoval a osvědčil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[9] V posuzovaném případě musí Nejvyšší správní soud konstatovat (a přisvědčit tak žalovanému), že stěžovatel výše uvedeným požadavkům na dostatečně konkrétní individualizaci tvrzené újmy nedostál. Uvedl totiž obecně pouze to, že by mu realizací předmětné stavby vznikla (nějaká) závažná a nenapravitelná újma, čímž by bylo zasaženo do jeho práv; charakter a podobu této újmy však nikterak nspecifikoval (tedy v čem zcela přesně spočívá pro něj tak závažný a mimořádně nepříznivý následek zřízení daného věcného břemene, že by mu měl být odkladný

pokračování

účinek příznán). Ani v rámci kasační argumentace týkající se věci samé přitom stěžovatel nepředestírá konkrétní negativní důsledky výkonu napadeného rozhodnutí, nýbrž brojí především proti nesprávnému posuzování veřejného zájmu na vyvlastnění daného věcného práva (otázka, zdali je veřejný zájem na realizaci staveb dle energetického zákona dán již *ex lege*, nebo je nezbytné jej v každém řízení prokazovat; nesprávné poměrování veřejného zájmu a vlastnického práva stěžovatele) a taktéž vytyká vady vyvlastňovacího řízení spočívající v nesprávném doručování návrhu na uzavření smlouvy. Ze samotného návrhu na přiznání odkladného účinku ani z jednotlivých kasačních námitek (a dokonce ani ze žaloby) však neplyne, jakou konkrétní vážnou a nenapravitelnou újmu mu zřízení věcného břemene užívání jeho pozemku za účelem strpění umístění stavby distribuční soustavy a jejího provozování přivodí. Není přitom na Nejvyšším správním soudu, aby toto za stěžovatele domýšlel, neboť (jak shora uvedeno) právě jej tíží břemeno tvrzení. Nutno dále podotknout, že stavba, již je stěžovatel na svém pozemku povinen strpět (tj. dva stožáry a vodiče vedení natažené mezi nimi) není svou podstatou takové povahy, že by ji následně (v případě pozdějšího zrušení napadeného rozhodnutí) nebylo možné bez větších obtíží odstranit a restituovat tak předcházející stav; tvrzenou újmu proto navíc nelze označit za nenapravitelnou.

[10] Z výše uvedeného je zřejmé, že návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný, neboť ten neprokázal splnění již první podmínky (tj. nepoměrně větší újmy, než jaká by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout jiným osobám). Všechny podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 73 s. ř. s. musí přitom být naplněny současně, a proto se Nejvyšší správní soud při neshledání naplnění jedné z nich již nezabýval posuzováním podmínek ostatních a návrh na přiznání odkladného účinku výrokem č. I. tohoto usnesení zamítl (§ 73 odst. 2 *a contrario* ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[11] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[12] Výrok č. II. tohoto usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, a to podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatel je proto do patnácti dnů od doručení tohoto usnesení povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1020431720**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. října 2020

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

pokračování

ke sp. zn. 2 As 317/2020

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓